

Carles Marigó, piano

DIJOUS, 24 D'AGOST DE 2017 – 17.30 h
Estiu al Palau *Sala de Concerts*

Carles Marigó, piano

Programa

I

Alonso de Mudarra (1510-1580)
Fantasia X 2'

Antonio de Cabezón (1510-1566)
Diferencias sobre la gallarda milanesa 3'

Pablo Bruna (1611-1679)
Tiento de falsas de segundo tono 5'

Pare Antoni Soler (1729-1783) 25'
Sonata 88 en Re bemoll major
Sonata 10 en Si menor
Sonata 84 en Re major
Sonata 37 en Re Major
Sonata 43 en Sol major

II

Frederic Mompou (1893-1987) 8'
Cançó i dansa III. Moderat /
sardana – temps de marxa
Cançó i dansa VI. Moderat / viu

Enric Granados (1867-1916) 15'
Danzas españolas (selecció)
Dansa núm. 2, “Oriental”
Dansa núm. 4, “Villanesca”
Dansa núm. 5, “Andaluza”

Enric Granados
El pelele 6'

Isaac Albéniz (1860-1909)
“Asturias (leyenda)” de *Suite española* 6'

Manuel de Falla (1876-1946)
“Danza ritual del fuego fatuo”
d’*El amor brujo* 5'

Comentari

Alonso Mudarra (1510-1580) és un dels grans *vihuelistas* del Renaixement hispànic. La seva obra més important és *Tres libros de música en cifra para vihuela* publicat el 1546 a Sevilla. La *Fantasia X* és una mostra d'aquesta gran tradició. Antonio de Cabezón (1510-1556) és també un dels grans del Renaixement. Les diferències són unes variacions sobre cançons o bé seqüències harmòniques, com ara la *Gallarda milanesa*. En aquest context, de P. Bruna escoltarem un *tiento*, un gènere d'obres lliures en format de motet instrumental que es fonamenta en el recurs de la imitació.

El pare Antoni Soler (1729-1783) és un dels millors exponents de l'escola de música de teclat del segle XVIII espanyol. En les seves sonates hi ha les influències de Nebra i D. Scarlatti, malgrat que serà ell qui crearà un llenguatge netament espanyol adoptant elements del folklore peninsular.

De Frederic Mompou (1893-1987) escoltarem la *Cançó i dansa III i VI*. Fou un compositor "miniaturista" i la seva música per a piano beu de l'impressionisme francès i d'Erik Satie. La cançó III està basada en *El noi de la mare* i la dansa és una sardana (ambdues dedicades a Frank Marshall). La setena està dedicada a Arthur Rubinstein.

La gran escola pianística espanyola formada per Granados, Albéniz i Manuel de Falla sempre va tenir com a referent la música tradicional espanyola. Les danses prototípiques d'aquesta formen part constituent de moltes de les seves composicions. Tots tres compositors van desenvolupar grans carreres artístiques dedicant molts esforços a la literatura pianística. *El pelele* és segurament una de les peces més populars de Granados que forma part del repertori internacional. La *Suite española, op. 47* d'Albéniz fou escrita el 1886 i representa diversos quadres que il·lustren algunes regions d'Espanya. "Asturias", però, utilitza elements de la música tradicional andalusa –concretament la *soleà* i la *copla*. *El amor brujo* de Falla és un dels grans mites de la música espanyola. Es tracta d'un ballet amb tretze escenes que el compositor va enllestir cap al 1925 després de moltes transformacions. L'èxit va arribar després de moltes crítiques fetes a les primeres versions. Avui són recurrents les transcripcions per a piano de les danses més conegudes que formen aquesta composició.

Xavier Paset Gelmà, crític musical del «Diari de Girona»

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

Biografia

Carles Marigó

Nascut l'any 1986, és llicenciat en interpretació musical per l'ESMUC i titulat en el Màster d'Estudis Avançats en Interpretació. Cursà les dues titulacions amb Vladislav Bronevetsky i aconseguí matrícula d'honor en piano i en el projecte final de la llicenciatura i del màster. Becat pel CONCA, amplià la seva formació al Conservatori de Moscou amb Irina Plotnikova, on l'any 2013 va obtenir el diploma en el Postgraduate Performance Course amb les màximes qualificacions.

Ha rebut classes de mestres com Nelson Goerner, Elsa Púppulo, Elisabeth Leonskaja, Barry Douglas, Christian Sacharias, Paul Badura-Skoda, Jacques Rouvier o María Jesús Crespo, entre d'altres. Ha rebut formació en jazz i improvisació amb Xavier Dotras, Albert Bover, Ignasi Terraza, Juan de la Rubia i Emilio Molina. Des del 2013 és professor de l'IEM, que es basa en la improvisació com a sistema pedagògic.

Ha rebut premis en concursos nacionals i internacionals, tant de piano com de composició (Eugènia Verdet, Ciutat de Manresa, Ricard Viñes, Joves Intèrprets de Piano de Catalunya, Rius i Virgili, etc.). Ha participat en festivals com a solista i en grups de música de cambra a Espanya, Portugal, Holanda i Rússia. És un músic polifacètic, la seva inquietud l'ha dut a treballar com a intèrpret, compositor, arranjador i educador musical en projectes de música clàssica, jazz, funky, música tradicional, pintura i teatre, girant sempre al voltant de la interpretació, la creativitat i la improvisació musicals.

Compagina la feina concertística amb la de professor al Conservatori del Liceu, tant al centre superior com al professional, i a l'ESMUC.